

"BP- Schoon genoeg"

Schoon genoeg had ik van die moeder van de kouwe kant. Schoon op zichzelf, op het huis en haar spulletjes was ze, dat moet gezegd zijn. Maar dat schoon op zichzelf verbloemde niet haar sprookjesuitstraling, maar dan wel in de gedaante van de meest gruwelijke heks. Deze uitstraling trachtte ze op te kunnen sieren met een emmer krulspelden. Al "heur" haar (een soort sisaltouw) moest zo nodig in de kronkel. Niet alleen het hoofdhaar maar ook onder oksels was het een drukte van jewelste met de krulspelden. Soms liep ze in een wat moeilijke gang en nau vermoed ik... Ze had ook nog zo'n poepbruine (schoon)moedervlek in der nekkie en omdat een krulspeld te grof was had ze dat lange haar, wat daar als een vlag op de bekende modderschuit op stond te wapperen, rond een lucifer gerold.

Intelligent was het kreng voor geen cent. Ze was zo dom dat ze het zelf niet in de gaten had. Als ze bij ons op bezoek kwam, nam ik haar altijd mee naar de volkstuin en liet ze de peen en uien van het onkruid ontdoen. Van de uien kreeg ze dan tranen in haar ogen en een jankend gezicht stond haar beter dan een vergulde lach. Ik heb haar een middag in een rijp dragende kersenbogaard laten rondlopen. Fantastisch als afschrikmiddel; er waren spreeuwen die de kersen van het jaar daarvoor terug kwamen brengen.

Ik heb werkelijk alles gedaan om het mens van de deur te houden, maar Moet doorzag het niet. Zo heb ik de staart van onze hond afgehakt, want met dat gekwispeld meende zij dat ze welkom was. Ik zette ze heel dicht bij de open haard in de hoop dat ze de pijp uitging, maar de trek kreeg geen vat op haar. Ik heb haar een buskaartje geschonken voor een reis naar Lourdes, maar ze kwam ongeschonden terug. Mijn vurig gewenste wonder was niet in vervulling gegaan.

Ach, moeder is niet meer en ik mis haar zo!

© september 2011, Mijler, BasicPublishing.nl